

Съдържание

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2014/C 147/01	Откриване на процедура (Дело M.7000 — Liberty Global/ Ziggo) ⁽¹⁾	1
2014/C 147/02	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.7145 — Veolia Environnement/ Dalkia International) ⁽¹⁾	2

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2014/C 147/03	Обменен курс на еврото	3
2014/C 147/04	Становище на Консултативния комитет по ограничителни споразумения и господстващо положение, дадено на заседанието му от 17 февруари 2014 г. относно проекторешение във връзка с дело C.39398 Visa MIF — Докладчик: Малта	4
2014/C 147/05	Окончателен доклад на служителя по изслушването — Visa MIF (AT.39398)	5

2014/C 147/06	Резюме на Решението на Комисията от 26 февруари 2014 година относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело АТ.39398 Visa MIF) (нотифицирано под номер C(2014) 1199 final)	7

V Становища

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2014/C 147/07	Държавна помощ — Република Латвия — Държавна помощ № SA.36612 (2014/C) (ex 2013/NN) — помощ, предоставена от Латвия на Citadele и Parex, за която не е изратено уведомление — Покана за представяне на мнения съгласно член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾	11

⁽¹⁾ текст от значение за ЕИП

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Откриване на процедура**(Дело M.7000 — Liberty Global/ Ziggo)****(Текст от значение за ЕИП)**

(2014/C 147/01)

На 8 май 2014 г. Комисията реши да открие процедура по гореспоменатото дело, след като констатира, че концентрацията, за която е уведомена, поражда сериозни съмнения относно съвместимостта си с общия пазар. С откриването на процедурата разследването по отношение на концентрацията, за която е подадено уведомление, навлиза във втора фаза и не засяга окончателното решение по делото. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета.⁽¹⁾

Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят своите наблюдения относно планираната концентрация.

За да бъдат взети предвид по време на процедурата, забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 15 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301) или по пощата, с позоваване на M.7000 - Liberty Global/ Ziggo, на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламентът за сливанията на ЕО“).

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.7145 — Veolia Environnement/ Dalkia International)****(текст от значение за ЕИП)**

(2014/C 147/02)

На 7 май 2014 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) под номер на документа 32014M7145. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

15 май 2014 година

(2014/C 147/03)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	щатски долар	1,3659	CAD	канадски долар	1,4845
JPY	японска йена	139,17	HKD	хонконгски долар	10,5882
DKK	датска крона	7,4644	NZD	новозеландски долар	1,5786
GBP	лира стерлинг	0,81520	SGD	сингапурски долар	1,7108
SEK	шведска крона	8,9740	KRW	южнокорейски вон	1 401,78
CHF	швейцарски франк	1,2227	ZAR	южноафрикански ранд	14,1337
ISK	исландска крона		CNY	китайски юан рен-мин-би	8,5090
NOK	норвежка крона	8,1050	HRK	хърватска куна	7,5910
BGN	български лев	1,9558	IDR	индонезийска рупия	15 599,43
CZK	чешка крона	27,440	MYR	малайзийски рингит	4,4064
HUF	унгарски форинт	303,62	PHP	филипинско песо	59,797
LTL	литовски литас	3,4528	RUB	руска рубла	47,4450
PLN	полска злота	4,1792	THB	тайландски бат	44,333
RON	румънска лея	4,4328	BRL	бразилски реал	3,0197
TRY	турска лира	2,8466	MXN	мексиканско песо	17,6440
AUD	австралийски долар	1,4589	INR	индийска рупия	80,9842

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

Становище на Консултативния комитет по ограничителни споразумения и господстващо положение, дадено на заседанието му от 17 февруари 2014 г. относно проекторешение във връзка с дело C.39398 Visa MIF

Докладчик: Малта

(2014/C 147/04)

- (1) Консултативният комитет споделя опасенията на Комисията, изразени в нейното проекторешение, които бяха съобщени на Консултативния комитет на 5 февруари 2014 г. съгласно член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) и член 53 от Споразумението за ЕИП.
  - (2) Консултативният комитет е съгласен с Комисията, че производството относно Visa Europe може да приключи с решение съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003.
  - (3) Консултативният комитет е съгласен с Комисията, че ангажиментите, предложени от Visa Europe, са подходящи, необходими и съразмерни с целта и следва да бъдат правнообвързващи за Visa Europe.
  - (4) Консултативният комитет е съгласен с Комисията, че с оглед на ангажиментите, предложени от Visa Europe, вече не съществуват основания за действие от страна на Комисията по отношение на Visa Europe, без да се засягат разпоредбите на член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003.
  - (5) Консултативният комитет се обръща с искане към Комисията да вземе предвид всеки друг въпрос, повдигнат по време на обсъждането.
  - (6) Консултативният комитет препоръчва становището му да бъде публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*.
-

Окончателен доклад на служителя по изслушването⁽¹⁾**Visa MIF (AT.39398)**

(2014/C 147/05)

Въведение

(1) Проектът на решение съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета⁽²⁾ е адресиран до Visa Europe Limited („Visa Europe“) и се отнася до част от производството по дело AT.39398 — Visa MIF.

(2) На 6 март 2008 г., след *ex officio* разследване, започнало на 28 ноември 2006 г., Комисията откри производство във връзка с определянето на „многостранно договорени такси за обмен“ („МТО“), приложими по подразбиране за трансграничните и, в определени случаи, вътрешните трансакции в обекта на търговеца, извършени в рамките на Европейското икономическо пространство („ЕИП“), при които се използват разплащателни карти VISA.

(3) След първото изложение на възраженията през 2009 г., на 8 декември 2010 г. Комисията прие първо решение съгласно член 9, параграф 1 от Регламент № 1/2003, с което направи задължителни за Visa Europe някои ангажименти по отношение на междурегионалните и определени вътрешни МТО, приложими за трансакции с потребителски карти с незабавно дебитиране⁽³⁾. Комисията продължи своето разследване по отношение на МТО за потребителски кредитни карти.

(4) На 31 юли 2012 г. Комисията изпрати на Visa Europe допълнително изложение на възражения („ДВВ“), в което изрази по същество предварителното мнение, че определянето от системата Visa на МТО и някои свързани с тях правила, приложими за трансакции, при които се използват потребителски кредитни карти Visa и търговецът се намира в ЕИП, не могат да бъдат освободени от забраната, установена в член 101, параграф 1 от ДФЕС и член 53, параграф 1 от ЕИП.

Достъп до преписката

(5) През август 2012 г. на Visa Европа бе предоставен достъп до преписката посредством DVD. Предприятието поиска допълнителен достъп до: 1) резултатите от проучване относно акцептиращите банки, извършено от Комисията през 2010 г. (по-нататък наричано „проучването относно акцептиращите банки“) и 2) документите относно проучване, възложено от Комисията през 2008 г., озаглавено „Разходи и ползи за търговците от приемането на различни начини на плащане“ (по-нататък наричано „проучването относно разходите“).

Достъп до проучването относно акцептиращите банки в зала за данни

(6) В отговор на искане на Visa Europe ГД „Конкуренция“ предложи да осигури отделни зали за данни, като външните юридически съветници на Visa Europe ще имат достъп само до анонимна качествена информация, предоставена от акцептиращите банки в контекста на проучването относно акцептиращите банки, а неговите външни икономически съветници ще имат достъп само до количествена информация. В съответствие с това през януари 2013 г. външните юридически съветници на Visa Europe получиха достъп до част от информацията относно акцептиращите банки, свързана с трансграничното приемане на плащанията.

(7) Въпреки това, по отношение на останалата част от информацията относно акцептиращите банки Visa Europe изрази несъгласие с ГД „Конкуренция“ относно някои правила, уреждащи достъпа до залата за данни, и отнесе въпроса до мен в съответствие с член 7 от Решение № 2011/695/ЕС. По-специално Visa Europe ме помоли: а) да позволя на нейните външни съветници да бъде разкрита информацията относно страната на всяка от банките, участващи в проучването относно акцептиращите банки; б) да променя правилото, съгласно което външните юридически съветници и външните икономически съветници имат достъп съответно само до качествена или количествена информация.

⁽¹⁾ Съгласно членове 16 и 17 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Европейската комисия от 13 октомври 2011 г. относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 20.10.2011 г., стр. 29) („Решение 2011/695/ЕС“).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ Вж. моя окончателен доклад от 26 ноември 2010 г. (ОВ C 79, 12.3.2011 г., стр. 6).

(8) Аз отхвърлях искане а) поради наличието на сериозен риск, че самоличността на банките, участващи в проучването относно акцептиращите банки, може да бъде разкрита, ако бъдат разкрити техните страни на произход. Освен това Visa Europe не доказа, че информацията за страните на произход на тези банки е необходима за упражняване на правото му на защита. По отношение на искане б) стигнах до заключението, че на външните юридически и икономически съветници на Visa Europe следва да бъде предоставен достъп до цялата информация в залите за данни, тъй като предложените ограничения на достъпа не бяха оправдани предвид обстоятелствата в конкретния случай с цел защита на поверителна информация и, от друга страна, от гледна точка на правата на защита на Visa Europe беше важно икономическите и юридическите съветници да могат да се консултират помежду си относно документите, до които са получили достъп.

Достъп до документите, свързани с проучването относно разходите

(9) При отказа си да предостави достъп до документите, свързани с проучването относно разходите, ГД „Конкуренция“ отчете, че тези документи не са част от преписката на Комисията, не са били използвани или не са послужили за ДИВ и не съдържат оневиняващи елементи. Въпреки това, тъй като в тръжните спецификации за проучването относно разходите се съдържа позоваване на производството срещу Visa Europe, и като взех предвид определението в параграф 8 от Известието за достъп до преписката⁽¹⁾, стигнах до заключението, че документите, свързани с проучването относно разходите, са част от преписката на Комисията. Аз обаче отбелязах, че Visa Europe не трябва да получи достъп до всички документи. Кореспонденцията между Комисията и нейните изпълнители относно оценката на изпълнителската работа и финансовите аспекти на проучването, кореспонденцията, която отразява вътрешните разисквания между Комисията и нейните експерти, и други документи с предварителен характер представляват вътрешни документи (без право на достъп)⁽²⁾.

Краен срок за отговор на ДИВ

(10) Visa Europe отговори на някои части от ДИВ през февруари 2013 г., след като ГД „Конкуренция“ удължи първоначалния срок от 12 седмици, през който е трябвало да бъде представен отговор.

Ангажменти

(11) На 10 май 2013 г. Visa Europe предложи ангажменти, с които да отговори на опасенията на Комисията. На 14 юни 2013 г. Комисията публикува обявление в съответствие с член 27, параграф 4 от Регламент № 1/2003⁽³⁾ и получи 17 отговора на заинтересовани трети лица. Visa Europe представи изменено предложение за ангажменти през ноември 2013 г.

(12) Проекторешението на Комисията прави предложените ангажменти задължителни за Visa Europe за четири години. По същество, в решението се заключава, че вече не съществуват основания за предприемане на действия по отношение на МТО, определени от Visa Europe, за трансакции, извършени в рамките на ЕИП, при които се използват потребителски платежни карти Visa, и правилата на Visa Europe относно трансграничното приемане на плащания.

(13) Не съм получил искания или жалби от някоя от страните по производството по отношение на предложените ангажменти⁽⁴⁾.

(14) В светлината на горепосоченото смятам, че ефективното упражняване на процесуалните права на всичките страни е било спазено.

Брюксел, 19 февруари 2014 г.

Wouter WILS

⁽¹⁾ Известие на Комисията относно правилата за достъп до преписката на Комисията при производства по членове 81 и 82 от Договора за ЕО, членове 53, 54 и 57 от Споразумението за ЕИП и Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (ОВ С 325, 22.12.2005 г., стр. 7).

⁽²⁾ Известието за достъп до преписката, параграф 12.

⁽³⁾ Съобщение на Комисията, публикувано в съответствие с член 27, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, по дело AT.39398 — Visa MIF (ОВ С 168, 14.6.2013 г., стр. 22).

⁽⁴⁾ В съответствие с член 15, параграф 1 от Решение 2011/695/ЕС страните по производството, които предлагат да поемат ангажменти съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003, могат да се свържат със служителя по изслушването на всеки етап от процедурата, за да се гарантира ефективното упражняване на техните процесуални права.

Резюме на Решението на Комисията
от 26 февруари 2014 година
относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз
и член 53 от Споразумението за ЕИП
(дело АТ.39398 Visa MIF)
(нотифицирано под номер C(2014) 1199 final)
(само текстът на английски език е автентичен)
(2014/C 147/06)

На 26 февруари 2014 г. Комисията прие решение относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП. В съответствие с разпоредбите на член 30 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета⁽¹⁾ с настоящото Комисията публикува наименованията на страните и основното съдържание на решението, включително наложените санкции, вземайки предвид законния интерес на предприятията относно опазване на търговските им тайни.

(1) Делото касае многостранно договорените такси за обмен (МТО), определени от Visa Europe Limited („Visa Europe“), които се прилагат за междурегионални, някои местни⁽²⁾ и интра-Visa Europe МТО извън ЕИП⁽³⁾ трансакции на ПОС терминали с потребителски кредитни и дебитни карти, както и правилата за трансгранично придобиване.

1. ПРЕДВАРИТЕЛНИ СЪОБРАЖЕНИЯ, СВЪРЗАНИ С КОНКУРЕНЦИЯТА

(2) В своето изложение на възраженията от 3 април 2009 г. („изложението на възраженията“) Комисията стигна до предварителното заключение, че при определяне на МТО Visa Europe е нарушила член 101 от Договора и член 53 от Споразумението за ЕИП.

(3) На 8 декември 2010 г. Комисията прие решение съгласно член 9 от Регламент № 1/2003 („решение за поемане на ангажимент по отношение на дебитните трансакции“). Решението прави задължителни за Visa Europe за срок от четири години следните ангажименти: i) да въведе горна граница от 0,20 % за средноплетените МТО, приложими за потребителските дебитни трансакции, предмет на производството, и ii) да запази и/или въведе редица промени в своите правила на мрежата.

(4) В своето допълнително изложение на възражения от 31 юли 2012 г. („допълнителното изложение на възраженията“) Комисията преформулира и доуточни своите възражения във връзка с многостранните такси за обмен (MIF) по потребителски кредитни карти. Тя разшири също приложното поле на производството, като включи в него прякото прилагане на междурегионалните (или международни) МТО, когато търговците се намират в ЕИП, и изрази предварителното становище, че правилата на Visa Europe за трансграничното придобиване представляват нарушение на член 101 от Договора и на член 53 от Споразумението за ЕИП.

(5) Таксите за обмен се плащат фактически от банката на търговеца („акцептиращата банка“) на банката на притежателя на картата („издаващата банка“) при всяка трансакция в търговски обект, извършена с потребителска платежна карта. Когато притежателят на картата използва платежната карта при покупка на стоки или услуги от търговец, търговецът фактически плаща такса за своето обслужване на своята акцептираща банка. Акцептиращата банка задържа част от тази такса (марж на акцептиращата банка), друга част се предава на издаващата банка (МТО), а малка част се изплаща на оператора на системата (в този случай — Visa). На практика голяма част от таксата за обслужването на търговеца се определя от МТО.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ Понастоящем в Белгия, Унгария, Исландия, Ирландия, Италия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Латвия и Швеция.

⁽³⁾ Тези сделки са извършени с търговци, намиращи се на територията на ЕИП, с потребителски карти Visa, издадени в държави извън ЕИП на територия на Visa Europe. Територията на Visa Europe се състои от ЕИП, Андора, Фарьорските острови, Гренландия, Израел, Монако, Сан Марино, островите Свалбард и Ян Майен, Швейцария, Турция и Ватикана.

(6) В предварителната оценка се изказват опасения, че МТО имат за цел и последица значително ограничаване на конкуренцията на акцептиращите пазари в ущърб на търговците и, непряко, на техните клиенти. Оказва се, че МТО увеличават базата, върху която акцептиращите банки определят таксите за обслужване на търговец, като създават значителен разходен елемент — общ за всички акцептиращи банки. Според предварителното становище на Комисията МТО на Visa Eurore не са обективно необходими. Ограничителното въздействие в акцептиращите пазари е допълнително засилено от въздействието на МТО върху мрежата и издаващите пазари, както и от други правила и практики на мрежата, а именно правилото на приемане на всички видове карти (HACR) и правилото на недискриминация (NDR), групирането на таксите за обслужване (blending)⁽¹⁾ и сегментирането на акцептиращите пазари, наложено от правилата за ограничаване на трансграничното придобиване⁽²⁾. Освен това, съгласно изложението на възраженията и допълнителното изложение на възраженията, МТО не отговарят на изискванията за изключение съгласно член 101, параграф 3 от Договора за допринасяне към подобрения, които предоставят на потребителите справедлив дял от получените ползи.

(7) В системата на Visa Eurore трансграничните акцептиращи банки подлежат на правило, предвиждащо прилагането на МТО, които са в сила в държавата на трансакцията. Според това правило трансграничните акцептиращи банки трябва да прилагат по подразбиране или специфичните за отделните страни МТО, или междурегионалните МТО, или регистрираните вътрешни МТО. Издаващите и придобиващите членове на Visa в държавата на трансакцията и трансграничните акцептиращи банки могат да се отклоняват от вътрешни МТО или специфични за страната МТО, като сключат двустранни споразумения за по-ниски или никакви такси за обмен. Трансграничните акцептиращи банки могат да бъдат в неблагоприятно положение, ако желаят да сключат двустранни споразумения от този вид, тъй като те вероятно няма да имат силни връзки с вътрешните издаващи банки. В държави, където има значителни двустранни споразумения с вътрешните акцептиращи банки, трансграничните акцептиращи банки обикновено ще трябва да прилагат по-високи специфични за страната или междурегионални МТО или регистрирани вътрешни МТО. Това правило също се счита за териториално и ценово ограничение по своята цел и ефект, което възпрепятства акцептиращите банки в държави, в които МТО са по-ниски, да предлагат своите услуги в други държави на цени, които отразяват техните ниски МТО. Предвид целта за изграждане на вътрешен пазар за плащания, това е много сериозно ограничение, което изглежда неоправдано. Това изкуствено разделяне на акцептиращите пазари ощетява потребителите, тъй като търговците са задължени да плащат по-високи цени за услугите по придобиване. Поради това в допълнителното изложение на възраженията Комисията изрази предварителното становище, че целта и съдържанието на това правило е да се запази сегментирането на националните пазари чрез ограничаване на навлизането и на ценовата конкуренция от страна на трансграничните акцептиращи банки.

2. РЕШЕНИЕ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТ

(8) На 10 май 2013 г. Visa Eurore предложи да поеме ангажменти в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 в отговор на опасенията на Комисията по отношение на конкуренцията.

(9) На 14 юни 2013 г. бе публикувано известие в *Официален вестник на Европейския съюз* в съответствие с член 27, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003, в което се прави резюме на делото и на предложените ангажменти и заинтересованите трети страни се приканват да представят своите мнения относно ангажиментите в срок от един месец от публикуването. На 30 август 2013 г. Комисията уведоми Visa Eurore за получените от заинтересованите трети страни мнения след публикуването на известието. На 5 ноември 2013 г. Visa Eurore представи изменени ангажменти.

⁽¹⁾ HACR е правило на системата Visa, което задължава търговците, които са се договорили да приемат плащания с определена марка карти (например карти VISA, VISA Electron и V PAY) да приемат без дискриминация всички надлежно представени карти на такава марка и независимо от самоличността на издаващата банка или от вида на картата от тази марка. NDR е правило на системата Visa, което не позволява на търговците да добавят допълнителни такси за трансакции, извършени с разплащателни карти Visa, VISA Electron или VPAY, освен ако местното законодателство изрично изисква на търговците да се разреши да налагат допълнителна такса. Групирането на търговски такси за обслужване е практика, при която акцептиращите банки фактурират на търговците еднакви такси (MSC - merchant service charge) за приемането на различните разплащателни карти от една и съща разплащателна схема (например дебитните и кредитните карти на VISA) или за приемането на разплащателни карти, принадлежащи към различни системи за платежни карти (например кредитни карти Visa и MasterCard). В предварителната оценка се твърди, че тези правила и практики намаляват способността на търговците да ограничат колективното упражняване на пазарна мощ на страна на членовете на Visa Eurore чрез МТО, като по този начин засилват антиконкурентните ефекти от МТО.

⁽²⁾ Трансграничното акцептиране е дейността, извършвана от акцептиращите банки, предназначена за привличането на приемащи търговци, намиращи се в друга държава от ЕИП, различна от държавата, в която е установена акцептиращата банка.

(10) С решение от 26 февруари 2014 г. съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 Комисията направи тези изменени ангажименти задължителни за Visa Europe за четири години. Основното съдържание на ангажиментите е обобщено по-долу:

а) Visa Europe поема ангажимент да сложи горна граница от 0,3 % на своята годишна среднопретеглена стойност на интра-ЕИП кредитни МТО, приложими при трансакции, извършени с потребителски кредитни карти Visa, два месеца след като Visa Europe е било уведомено за решението за поемане на ангажименти.

б) Горната граница ще се прилага също така две години след уведомлението за решението за поемане на ангажименти във всяка от тези държави от ЕИП, за които Visa Europe определя пряко конкретни вътрешни ставки на кредитни МТО за потребителски кредитни карти, както и в тези държави от ЕИП, в които интра-ЕИП ставки на кредитни МТО се прилагат за вътрешни трансакции при липса на други МТО.

в) Visa Europe също предлага да гарантира, че считано от 1 януари 2015 г.:

— горната граница от 0,3 % за кредитни МТО се прилага също за всички МТО, определени от Visa Europe по отношение на трансакции, извършени с търговци, намиращи се на територията на ЕИП, с потребителски кредитни карти Visa, издадени в страни извън ЕИП, принадлежащи към територията⁽¹⁾ на Visa Europe (интра-Visa Europe кредит МТО извън ЕИП), и

— горната граница от 0,2 % за дебитни МТО се прилага също за всички МТО, определени от Visa Europe по отношение на трансакции, извършени с търговци, разположени на територията на ЕИП, с потребителски дебитни карти Visa, издадени в страни извън ЕИП, принадлежащи към територията на Visa Europe.

г) Visa Europe се ангажира да измени своите правила относно трансграничното придобиване от 1 януари 2015 г., за да се позволи на трансграничните акцептиращи банки да предлагат или вътрешните дебитни МТО, или вътрешните кредитни МТО, приложими в местонахождението на търговеца, или МТО в размер на 0,2 % за потребителските дебитни трансакции и 0,3 % за потребителските кредитни трансакции, при условие че са спазени определени условия.

д) Visa Europe се ангажира да продължи да прилага допълнителни мерки за повишаване на прозрачността. По-специално, Visa Europe поема ангажимент:

— да се въведе правило, с което се изисква от акцептиращите банки да предлагат на търговците такси за тяхното обслужване, които са образувани на принципа „МТО плюс плюс“ за дадена административна такса (с други думи, акцептиращите банки трябва, ако бъде поискано от тях, да представят в своите договори и фактури ясна разбивка на таксата за обслужване на търговци по три компонента, а именно МТО, всички други приложими такси на платежната система и таксата на акцептиращата банка). Visa Europe ще изисква от акцептиращите банки да приложат това правило в срок от 12 месеца след уведомяването на Visa Europe относно решението за ангажиментите по отношение на всички нови споразумения и в срок от 18 месеца за съществуващите договори;

— да въведе опростена структура за МТО, определени от Visa Europe, за да се постигне намаление с поне 25 % на броя на категориите такси, да се повиши прозрачността и да се постигне съпоставимост между ставките.

(11) Visa Europe ще назначи контролиращо доверено лице, което да контролира спазването на ангажиментите от страна на Visa Europe. Комисията ще има правомощието да одобри или отхвърли предложеното контролиращо доверено лице преди неговото назначаване.

(12) Ангажиментите ще бъдат валидни за период от четири години, считано от датата на уведомяването на Visa Europe относно решението за ангажиментите.

(13) Предвидените в ангажиментите среднопретеглени стойности на горните граници на МТО бяха оценени по теста на безразличието на търговеца. В решението се констатира, че ангажиментите, без да бъдат несъразмерни, са подходящи и необходими, за да се отстранят опасенията, изразени в изложението на възраженията и допълнителното изложение на възраженията.

⁽¹⁾ Територията на Visa Europe включва ЕИП, Андора, Фарьорските острови, Гренландия, Израел, Монако, Сан Марино, острови Свалбард и Ян Майен, Швейцария, Турция и Ватикана.

(14) На 17 февруари 2014 г. Консултативният комитет по ограничителни практики и господстващо положение излезе с положително становище относно приемането на решението. На 19 февруари 2014 г. служителят по изслушването представи своя окончателен доклад.

(15) С решението се закрива производството по отношение на кредитните многостранно договорени такси за обмен на Visa Europe на територията на ЕИП, местните кредитни МТО, определени от Visa Europe, интра-Visa Europe кредитни и дебитни МТО извън ЕИП, международните МТО и правилата на Visa Europe за МТО, приложими в случай на трансгранично придобиване.

(16) Решението обаче не обхваща МТО, определени от Visa Inc. и Visa International Service Association, които Комисията ще продължи да разследва.

V

(Становища)

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ДЪРЖАВНА ПОМОЩ — РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ

Държавна помощ № SA.36612 (2014/C) (ex 2013/NN) — помощ, предоставена от Латвия на Citadele и Parex, за която не е изратено уведомление

Покана за представяне на мнения съгласно член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз

(текст от значение за ЕИП)

(2014/C 147/07)

С писмо от 16 април 2014 г., възпроизведено на автентичния език на страниците след това резюме, Комисията уведоми Република Латвия за решението си да започне процедурата, посочена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, относно посочената по-горе помощ.

Заинтересованите страни могат да представят мненията си относно схемата, по отношение на която Комисията открива процедурата, в срок от 10 работни дни от датата на публикуване на това резюме и на писмото, което следва, на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Факс +32 22961242

Тези мнения ще бъдат предадени на Република Латвия. Запазването в тайна на самоличността на заинтересованата страна, която представя мнението, може да бъде поискано писмено, като се посочат причините за искането.

ТЕКСТ НА РЕЗЮМЕТО

Процедура

1. На 15 септември 2010 г.⁽¹⁾ Комисията одобри плана за реструктуриране на AS Parex banka. В плана за реструктуриране се предвиждаше разделянето на AS Parex banka на AS Citadele banka и AS Reverta⁽²⁾. На 10 август 2012 г. Комисията одобри изменения на три ангажимента, включени в решението за одобряване на плана за реструктуриране⁽³⁾.

2. Оттогава в контекста на мониторинга на одобрения план за реструктуриране и на свързаните с него ангажименти Комисията идентифицира помощ, предоставена от Латвия в размер, надвишаващ вече одобрените от Комисията мерки за помощ.

⁽¹⁾ Решение С 26/2009 на Комисията (ОВ L 163, 23.6.2011 г., стр. 28).

⁽²⁾ „Лошата“ банка първоначално запази името Parex banka след разделянето, което се състоя на 1.8.2010 г., но бе регистрирана от май 2012 г. с фирмено име „AS Reverta“.

⁽³⁾ Решение на Комисията SA.34747 (ОВ С 273, 21.9.2013 г., стр. 1).

Описание на мерките

3. Въз основа на документите, получени от Комисията, става ясно, че Латвия е привела в действие следните мерки, без да уведоми предварително Комисията за тях:

- i) на 22 май 2009 г. Латвия отпусна на AS Parex banka подчинен заем, представляващ капитал от втори ред, със срок от седем години, който надвишава максималния петгодишен срок, одобрен от Комисията съгласно правилата за държавните помощи;
- ii) на 27 юни 2013 г. Латвия предостави на AS Citadele banka удължение на срока с още 18 месеца за неизплатената част от същия подчинен заем;
- iii) от 2011 г. Латвия е предоставила на AS Reverta подкрепа за ликвидността, превишаваща максималната граница, одобрена от Комисията в решението ѝ от 15 септември 2010 г.

4. Освен това се оказва, че Латвия не е изпълнила ангажмента си да продаде дейността по управлението на благосъстоянието на AS Citadele banka в посочените срокове.

Оценка на мерките

5. AS Parex banka и впоследствие AS Citadele banka и AS Reverta са получили от Латвия мерки в допълнение към мерките за помощ, одобрени от Комисията съгласно правилата за държавните помощи.

6. Въз основа на фактите, че:

- i) както първоначалният 7-годишен срок и удълженият срок на подчинения дълг, така и увеличената помощ за ликвидността несъмнено представляват допълнителни предимства в сравнение с одобрените мерки за помощ, поради което представляват допълнителна помощ (тъй като всички други критерии по член 107, параграф 1 от Договора са все още в сила); и
- ii) липсата на каквото и да било уведомление до Комисията за тези допълнителни мерки за помощ, поради което Комисията счита, че тези три мерки представляват непропорционална помощ.

7. Комисията отбелязва, че въз основа на наличната понастоящем информация Латвия не е представила аргументи, за да докаже съвместимостта на помощта, произтичаща от първоначалния 7-годишен срок на подчинените заеми и от допълнителното 18-месечно удължаване на срока на подчинения дълг.

8. Комисията отбелязва също, че Латвия не е представила аргументи, за да докаже съвместимостта на помощта, произтичаща от допълнителната помощ за ликвидността, предоставена на AS Reverta.

9. Латвия потвърди, че дейността по управлението на благосъстоянието не е била продадена в договорените срокове. Това представлява нарушение на условията на окончателното решение на Parex и следователно представлява злоупотреба с предоставената помощ.

10. Във връзка с описаната по-горе непропорционална помощ Комисията заключава, че са възникнали съмнения по отношение на съвместимостта ѝ с вътрешния пазар на базата на наличната на този етап информация. Поради това Комисията реши да открие официална процедура по разследване съгласно член 13, параграф 1 и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

11. Освен това Комисията заключава, че нарушението на задължението за продажба на дейността по управлението на благосъстоянието представлява злоупотреба с помощ. Поради това Комисията реши да открие официална процедура по разследване и за злоупотреба с помощ по силата на член 16 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

Съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета всяка непропорционална помощ може да подлежи на възстановяване от получателя.

ТЕКСТ НА ПИСМОТО

The Commission wishes to inform Latvia that, having examined the information supplied by your authorities on the aid referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty on the Functioning of the European Union ("the Treaty").

1. PROCEDURE

(1) On 10 November 2008 Latvia notified to the Commission a package of State aid measures in favour of AS Parex banka ("Parex banka"), designed to support the stability of the financial system. The Commission approved those measures on 24 November 2008⁽¹⁾ ("first rescue Decision") based on Latvia's commitment to submit a restructuring plan for Parex banka within six months.

(2) Following requests from Latvia, the Commission approved two sets of changes to the aid measures concerning Parex banka, the first on 11 February 2009⁽²⁾ ("second rescue Decision") and the second on 11 May 2009⁽³⁾ ("third rescue Decision").

(3) On 11 May 2009 Latvia notified a restructuring plan for Parex banka. By decision of 29 June 2009⁽⁴⁾ the Commission came to the preliminary conclusion that the notified restructuring measures constituted State aid to Parex banka and expressed its doubts that such aid could be found compatible. As a result the Commission decided to initiate the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty and required Latvia to provide information needed for the assessment of the compatibility of the aid.

(4) Between 11 May 2009 and 15 September 2010, several information exchanges and discussions occurred between Latvia and the Commission concerning the restructuring plan for Parex banka. Latvia provided information and clarifications on several occasions throughout the investigation procedure, and the restructuring plan of Parex banka was also updated six times.

(5) On 1 August 2010, some assets of Parex banka were transferred to a newly established so-called "good bank" named AS Citadele banka ("Citadele"), in line with the restructuring plan. The restructuring plan envisaged a split of Parex banka into Citadele, which would take over all core assets and some non-core assets⁽⁵⁾, and a so-called "bad bank" ("Reverta")⁽⁶⁾ which kept the remaining non-core and non-performing assets.

(6) By decision of 15 September 2010⁽⁷⁾ ("the Parex Final Decision"), the Commission approved the restructuring plan of Parex banka, based on a commitment paper submitted by the Latvian authorities on 3 September 2010.

(7) On 10 August 2012, at the request of the Latvian authorities, the Commission approved amendments to three commitments included in the Parex Final Decision ("the Amendment Decision")⁽⁸⁾. Those amendments: 1) extended the disposal deadline for the CIS loans⁽⁹⁾ until 31 December 2014; 2) increased the limit of minimum capital adequacy requirements allowed for Citadele at the level of the bank and the group before the asset remuneration described in the Parex Final Decision would be triggered; and 3) allowed carry-over of previous years' unused caps on lending, whilst respecting market share caps.

(8) On 1 October 2013 Latvia notified a requested for a further amendment of the Parex Final Decision, asking for the postponement of the divestment deadline for one of the divisions of Citadele, the Wealth Management Business⁽¹⁰⁾. While analysing Latvia's submissions in support of that amendment request, the Commission identified aid that had been granted by Latvia over and beyond the aid measures already approved by the Commission.

(9) Between [...] and 4 March 2014, several information exchanges have taken place between Latvia and the Commission with regard to the additional aid measures. Latvia submitted information and documents on 30 October 2013, 31 January 2014 and 4 March 2014 (including a revised restructuring plan of Parex banka).

(1) Commission Decision NN 68/2008, OJ C 147, 27.6.2009, p. 1.

(2) Commission Decision NN 3/2009, OJ C 147, 27.6.2009, p. 2.

(3) Commission Decision N 189/2009, OJ C 176, 29.7.2009, p. 3.

(4) Commission Decision C 26/2009 (ex N 189/2009), OJ C 239, 6.10.2009, p. 11.

(5) In particular, performing loans to borrowers located in the Commonwealth of Independent States, the Lithuanian subsidiary, branches in Sweden and Germany and the wealth management business, with the latter including the Swiss subsidiary.

(6) The bad bank initially kept the name of Parex banka after the split that took place on 1 August 2010, but has been registered since May 2012 under the corporate name "AS Reverta".

(7) Commission Decision C 26/2009, OJ L 163, 23.6.2011, p. 28.

(8) Commission Decision SA.34747, OJ C 273, 21.9.2013, p. 1.

(9) Meaning loans to borrowers located in the Commonwealth of Independent States.

(10) The Wealth Management Business consists of the private capital management sector of Citadele, asset management subsidiaries and AP Anlage & Privatbank AG, Switzerland.

(1) Confidential information.

(10) Since 11 November 2013, the Commission has also received monthly updates regarding Latvia's progress in selling Citadele, a process it began in October 2013.

(11) The Latvian authorities have informed the Commission that for reasons of urgency they exceptionally accept that this Decision is adopted in the English language.

2. DESCRIPTION

2.1. The undertaking concerned

(12) Parex banka was the second-largest bank in Latvia with total assets of LVL 3,4 billion (EUR 4,9 billion) as of 31 December 2008. It was partially nationalised in November 2008.

(13) In April 2009, the European Bank for Reconstruction and Development ("EBRD") acquired 25 % of the share capital of Parex banka plus one share. Following the split of Parex banka into a good bank and a bad bank in 2010 along with subsequent changes in the shareholding structure, the shareholders of Citadele are now Latvia (75 %) and the EBRD (25 %), while the shareholders of Reverta are Latvia (84,15 %), the EBRD (12,74 %) and others (3,11 %).

(14) A detailed description of Parex banka up to the time of the Parex Final Decision can be found in recitals 11 to 15 of that decision. Parex banka was authorised to receive a series of aid measures (including liquidity support, guarantees and recapitalisation and asset relief measures) which are specified in the Parex Final Decision. Those measures were approved by the Commission in the first, second and third rescue Decisions (the "Rescue Decisions") and the Parex Final Decision.

2.2. The aid measures approved for Citadele and Reverta

(15) The restructuring plan approved by the Commission with the Parex Final Decision provided that the rescue aid previously approved by the Commission was to be extended over the restructuring period and split between Citadele and Reverta. The Parex Final Decision also approved additional restructuring aid for Reverta and Citadele. It also laid down a utilisation mechanism for the aid which had been provisionally approved through the Rescue Decisions after Parex banka was split, in regard to:

- a) liquidity support in the form of State deposits for both Citadele and Reverta⁽¹⁾;
- b) State guarantees on liabilities of Citadele and Reverta⁽²⁾;
- c) a State recapitalisation for Reverta and Citadele⁽³⁾; and
- d) an asset relief measure for Citadele⁽⁴⁾.

2.3. The commitments given by Latvia in the Parex Final Decision and the Amendment Decision

(16) In order to enable the Commission to find the restructuring aid compatible with the internal market Latvia provided commitments to ensure full implementation of the restructuring plan and limit distortions of competition that result from the restructuring aid ("the commitments").

(17) The main commitments regarding Citadele are described in recitals 73 to 83 of the Parex Final Decision. They include: a commitment to divest the CIS loans; a commitment to divest the Wealth Management Business within fixed deadlines (one which applied to divestment by Citadele itself and another which applied to divestment under the control of a Divestment Trustee); the preservation of viability, marketability and competitiveness; a hold-separate obligation in relation to the Wealth Management Business; a commitment to sell Citadele within a fixed deadline; caps on new lending and deposits in the Baltic countries; caps on the deposits in the German and Swedish branches; no increase in the number of branches; remuneration in respect of the asset relief measure; an acquisition ban; and a ban on making new CIS loans.

(18) The main commitments regarding Reverta are described in recitals 84 to 87 of the Parex Final Decision. They include commitments that there would be no new activities; there would be a wind-down or divestment of activities; and a cap on the total amount of capital that would be provided by Latvia in whatever form.

(19) Recitals 88 to 93 of the Parex Final Decision describe the commitments jointly applying to Reverta and Citadele. They provide for: a dividend and coupon ban; a ban on any reference to State support in advertising; a separation between Citadele and Reverta; and the appointment of Monitoring and Divestiture Trustees.

⁽¹⁾ Recitals 55-57 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ Recitals 58-61 of the Parex Final Decision.

⁽³⁾ Recitals 62-68 of the Parex Final Decision.

⁽⁴⁾ Recitals 69-70 of the Parex Final Decision.

(20) As recalled in recital 16, the Commission subsequently amended three of the commitments applicable to Citadele under the Parex Final Decision. That approval was based on new commitments undertaken by Latvia and Citadele to compensate for any distortion of competition.

2.4. The additional measures implemented by Latvia for Parex banka, Citadele and Reverta

(21) Based on the report submitted on 29 August 2013 by the Monitoring Trustee⁽¹⁾ and based on documents and information submitted by Latvia since October 2013, it appears that Latvia has put into effect the following measures without prior notification to the Commission:

- (i) on 22 May 2009, Latvia granted to Parex banka a subordinated loan of LVL 50,27 million (qualifying as Tier 2 capital) with a maturity of seven years (i.e. until 21 May 2016). The duration of that subordinated loan exceeds the maximum five-year maturity set in first rescue Decision and confirmed in the Parex Final Decision;
- (ii) on 27 June 2013, Latvia granted Citadele an additional 18-month extension of the maturity for an amount of LVL 37 million of subordinated debt (out of the total of LVL 45 million held by Latvia at that time)⁽²⁾. Table 1 gives an overview of the subordinated debt maturity changes, as of 31 December 2013. Latvia did not notify the extension of the maturity of that subordinated debt to the Commission;

Table 1

Issuer	Principal (LVL million)	Maturity approved by the Parex Final Decision	Maturity date throughout the restructuring period	Extended Maturity (granted in 2013)
LPA ⁽³⁾	7,87	May 2014 (five years starting from 2009)	8.8.2016	—
LPA	37,34		21.5.2016	20.12.2017
[...]	[...]		[...]	[...]
Total	50,27			

- (iii) in addition, since 2011 Latvia has provided Reverta with liquidity support in excess of the maximum limit set and approved by the Commission in the Parex Final Decision, both for the base case and for the worst case scenario (presented in Table 2⁽⁴⁾). The actual amounts of liquidity support from which Reverta has benefited were communicated by the Latvian authorities through the revised restructuring plan submitted in January 2014 and are reflected in Table 3:

Table 2

Liquidity caps for Reverta as reflected in the Parex Final Decision

LVL million	1.8.10	31.12.10	31.12.11	31.12.12	31.12.13
Base case	458	446	419	349	315
Best case	458	446	419	356	322
Worst case	458	446	419	344	307

⁽¹⁾ The Monitoring Trustee was appointed through a Mandate signed by Reverta, Citadele and the Latvian authorities on 28 February 2011. The Monitoring Trustee has submitted bi-annual monitoring reports covering the preceding semester, starting with the one ending 31 December 2010.

⁽²⁾ Following the split of Parex banka, Citadele was established on 1 August 2010. The Parex Final Decision approved the transfer to Citadele of all of the subordinated loans previously granted to Parex banka. No Tier 2 capital was provided to Parex banka by Latvia at the time of the split or could have been provided by Latvia after the split.

On 3 September 2009 the EBRD agreed to refinance part of the subordinated loan previously granted by Latvia to Parex banka. As of 31 December 2009 the subordinated loans granted by Latvia to Parex banka amounted to LVL 37 million, while the subordinated loan granted by the EBRD amounted to LVL 13 million.

At the time of the split Latvia took over LVL 8 million out of the LVL 13 million subordinated loan held by the EBRD. As of 1 August 2010, the total amount of subordinated loans held by Latvia was LVL 45 million (with different maturities), while that held by the EBRD was LVL 5 million.

⁽³⁾ The Latvian Privatisation Agency, owned by Latvia.

⁽⁴⁾ That information is contained in Table 6 of the Parex Final Decision.

Table 3

Actual amounts of liquidity from which Reverta has benefited

Outstanding of liquidity support					
	1.8.10	31.12.10	31.12.11	31.12.12	31.12.13
LVL million	446,32	446,32	427,82	384,86	362,52

In light of those developments and findings, the Commission has asked Latvia to provide additional information and explanations.

(22) Latvia has confirmed through the submissions set out in recital 9 that those additional measures have already been put into effect.

2.5. The breach of the commitment to divest the Wealth Management Business of Citadele

(23) Latvia has failed to comply with its commitment to divest the Wealth Management Business of Citadele by 30 June 2013 without a Divestiture Trustee, or by 31 December 2013 with a Divestiture Trustee, which was recorded in the Parex Final Decision⁽¹⁾. Therefore that commitment to divest the Wealth Management Business by those deadlines has been breached.

3. POSITION OF THE LATVIAN AUTHORITIES**3.1. On the un-notified maturity extensions of the subordinated debt**

(24) In its submissions of information regarding the un-notified aid which are mentioned in recital 9, as well as in the revised restructuring plan, the Latvian authorities submit that the Commission had been informed of the possibility of the maturity extension of the subordinated debt on a number of occasions. In consequence, Latvia considers that the longer maturity of the subordinated debt does not entail un-notified State aid.

(25) More specifically, Latvia expresses the view that:

- (i) the Commission had been informed of the possibility of the maturity extension of the subordinated debt on a number of occasions, as it was expressly referred to in the restructuring plan and the reports of the Monitoring Trustee;
- (ii) according to the final version of the restructuring plan, it was not planned that the subordinated debt would be fully repaid by 2017. In addition, the restructuring plan assumed when determining the eligible capital for calculating capital adequacy that the maturity of the subordinated financing would be extended to avoid suffering from a 20 % amortisation rate starting from the fifth year and until maturity;
- (iii) in line with those provisions, the Parex Final Decision provided that the subordinated loans were expected to mature in the period 2015-18, thus envisaging a prospective extension of the subordinated debt⁽²⁾;

(26) Moreover, Latvia has argued that the payment by Citadele of interest rates in excess of market conditions allays any State aid concerns that could exist.

(27) Finally, Latvia notes that discussions [...] are currently being held [...].

3.2. Regarding the un-notified liquidity support granted to Reverta

(28) Latvia explained that it provided Reverta with liquidity in excess of the support limits in the Parex Final Decision because the deposits from the State were not transformed into capital support by capitalising the principal of State treasury deposits to the extent that had been envisaged in that Decision. That transformation did not occur because after Reverta's banking licence had been revoked the relevant Latvian legislation no longer required statutory capital to be maintained. The Parex Final Decision had mentioned capitalising LVL [40-110] million of principal in the base case, whereas in fact only LVL 12,4 million of principal was capitalised.

(29) Latvia argues that capitalising less principal benefitted the State because:

- (iv) Latvia receives interest on liquidity aid but has no income from capital aid;
- (v) Latvia remains a senior secured creditor rather than junior equity holder, which ensures higher recoverability of funds in case of insolvency or liquidation, given that the State Treasury will have priority towards proceeds collectable within the insolvency process;

⁽¹⁾ See recital 73 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ In that respect, Latvia points to recital 148 of the Parex Final Decision.

- (vi) the capital invested as Tier 1 will not be recovered by the State⁽¹⁾; and
- (vii) there is more burden-sharing by legacy minority stakeholders as a result of interest payments by Reverta to the State.

3.3. Regarding the breach of the commitment for Wealth Management Business divestment

(30) Latvia states that the return of Citadele as a stand-alone entity to the private sector would have been put at risk if Citadele had divested the Wealth Management Business by 30 June 2013 as foreseen in the restructuring plan of 2010 or, in any event before Latvia had divested its stake in Citadele. Latvia claims that Citadele without the Wealth Management Business has no viable business model.

(31) The Latvia has therefore requested the Commission to amend the Parex Final Decision in order to allow Citadele to retain the Wealth Management Business until after the entire bank passes to the private sector.

(32) Such a request was first made in August 2012 in discussions between Latvia and the Commission before the Amendment Decision was taken. During those discussions the Latvian authorities ultimately decided not to request an extended deadline for divesting the Wealth Management Business.

4. ASSESSMENT

(33) Pursuant to Article 13(1) in conjunction with Article 4(4) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999 laying down detailed rules for the application of Article 108 of the Treaty on the Functioning of the European Union⁽²⁾ the Commission may open a formal investigation procedure if it finds that doubts are raised as to the compatibility with the internal market of an unlawful aid measure⁽³⁾.

4.1. Existence of unlawful aid

(34) Article 107(1) of the Treaty provides that, save as otherwise provided in the Treaty, any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods is in so far as it affects trade between Member States, be incompatible with the internal market.

(35) As described in recital 21, Parex banka and subsequently Citadele and Reverta have obtained measures from Latvia in addition to the aid measures examined in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(36) **With regard to the subordinated debt**, the fact that such a measure contains State aid was established in the first rescue Decision, when the Commission approved the issuance of subordinated debt with five years maturity as a compatible aid measure. The Commission decided at that time that a market economy investor would not have granted subordinated debt with a five-year maturity⁽⁴⁾.

(37) The measure which was in fact granted by Latvia in favour of Parex banka was identical with the measure approved by the Commission except for the fact that it had a longer maturity. As such, the measure which was in fact granted would also be State aid unless the longer maturity eliminated any advantage to Parex banka. However, subordinated debt with a seven-year maturity would give the borrower a greater advantage since the risk perceived by an investor for any given investment increases as the maturity of the investment is extended. When the subordinated debt with a seven-year maturity was granted, it would have been even less likely for a market economy investor to grant the subordinated debt under those extended terms than it would for it to have done so for five years. For that reason, the longer maturity of the subordinated debt represented an additional advantage for Parex banka compared to the form of the subordinated debt that was approved in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(38) The maturity of the subordinated debt was later further extended by an additional 18 months. As the risk perceived by an investor for any given investment increases as the maturity of the investment is extended, a market economy investor would not have granted the subordinated debt under those extended terms in the absence of any countervailing payment fully offsetting the investor's increased risk. For that reason, the longer maturity of the subordinated debt represents an additional advantage for Citadele compared to the form of the subordinated debt that was approved in the Rescue Decisions and the Parex Final Decision.

(39) Latvia justifies granting subordinated loans with a longer maturity than approved by claiming that the Commission had been informed of a possible maturity extension through the restructuring plan and submissions of the Monitoring Trustee.

⁽¹⁾ Recital 49 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ OJ L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽³⁾ Under Article 1 of Regulation (EC) No 659/1999, unlawful aid means new aid put into effect in contravention of Article 108(3) of the Treaty — i.e. without notification to the Commission of aid measures before they are put into effect.

⁽⁴⁾ Recital 40 of the first rescue Decision.

(40) The Commission does not accept that argument. The possible need to extend the maturity of the subordinated loan was only incidentally mentioned, for information, by the Monitoring Trustee in previous monitoring reports (e.g. that of 30 June 2012) as an option under consideration by Latvian authorities. A mention of the possibility that additional aid may be granted by a Member State does not constitute or substitute for a formal notification of aid measures, within the meaning of Article 108(3) of the Treaty.

(41) Latvia also contends that the recital 148 of the Parex Final Decision explicitly provided that the subordinated loans were expected to mature in the period 2015-18, thus envisaging a prospective extension of the subordinated debt.

(42) The Commission does not share that interpretation. Recital 148 of the Parex Final Decision refers to the subordinated loans by legacy shareholders in Parex, and not to the subordinated loans granted by Latvia.

(43) **With regard to the liquidity support granted to Reverta**, it was initially approved as part of the compatible State aid measures approved in the first rescue Decision, in the form of State deposits. At that time, the Commission noted that Parex banka lacked liquid collateral and that Latvia had deposited the funds, taking into account the bank's liquidity needs, when no market investor was willing to provide liquidity in view of the fragile situation of Parex banka⁽¹⁾.

Following the Parex Final Decision (and the split in a good and a bad bank) the liquidity aid was subsequently transferred to Citadele and Reverta. The former has already repaid in full its share of the liquidity support, whereas the latter had to limit the amounts of liquidity support it received, as set out in recital 21(iii). However, the amount of liquidity support actually granted to Reverta exceeds even the worst case scenario level approved within the Parex Final Decision. That additional liquidity support provides a supplementary advantage for Reverta compared to the aid approved by the Rescue Decisions and Parex Final Decision. None of the other features of the liquidity support apart from its quantity have been altered and so the Commission concludes that the measure constitutes State aid.

(44) None of those three additional measures (the seven-year subordinated loan; the 18-month extension; and the additional liquidity support) had been notified to the Commission. Latvia has therefore not complied with the standstill obligation under Article 108 of the Treaty.

(45) Based on the facts that:

— both the longer initial maturity and the extended maturity of the subordinated debt and the increased liquidity support clearly represent additional advantages compared to the approved aid measures, and therefore are additional aid (as all of the other criteria under Article 107(1) of the Treaty are still in place), and

— the absence of any notification to the Commission for those additional aid measures,

the Commission therefore considers that the measures described in recital 21 represent unlawful aid.

4.2. Compatibility of the aid

4.2.1. The subordinated loans with extended maturity

(46) In line with the 2008 Banking Communication⁽²⁾ which was in force when the subordinated loan was initially granted and when it was subsequently extended, in order for aid to be compatible, it had to comply with several conditions:

— appropriateness (to be well targeted to its objective, e.g. to remedy a serious disturbance in the economy, and take the most appropriate form for that purpose to remedy the disturbance),

— necessity (to be necessary to achieve the objective, and remain at the minimum necessary to do that),

— proportionality (the positive effects of the aid must be properly balanced against the distortions of competition, in order for the distortions to be limited to the minimum necessary to reach the measures' objectives).

(47) The objective of granting a subordinated loan qualifying as Tier 2 capital to Parex banka was to enable it to continue to satisfy the capital adequacy ratio and to ensure that it is sufficiently capitalised so as to better withstand potential losses, in order to avoid a serious disturbance in the Latvian economy.

⁽¹⁾ Recital 41 of the first rescue Decision.

⁽²⁾ Communication on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions in the context of the current global financial crisis OJ C 270, 25.10.2008.

(48) In the first rescue Decision, the Commission noted that the subordinated debt for Parex banka was limited to the minimum necessary in scope and time. Among other elements, the limitation to the minimum necessary was based on the commitment of the Latvian authorities to grant subordinated debt with a maximum maturity of five years. In that regard, the Commission noted in that decision that the minimum maturity for the subordinated debt to qualify as Tier 2 capital under Latvian legislation was five years. The aid measure was therefore qualified as compatible.

(49) The second and third rescue Decisions, the Parex Final Decision and the Amendment Decision did not alter the assessment of the first rescue Decision in that respect, concerning the limitation to the minimum necessary.

(50) The Commission notes that Latvia has not brought forward arguments to demonstrate the compatibility of the aid stemming from the extended maturity of the subordinated loans.

(51) Therefore, based on the information available to Commission at this time, the un-notified aid measure concerning the subordinated debt issued with a maturity of seven years instead of five years as initially approved cannot be qualified as compatible, considering that: a) the existing assessment is that a five-year maturity of the subordinated debt was what ensured limitation to the minimum necessary and b) no new arguments have been presented for justification of compatibility.

(52) Equally, based on the information available to Commission at this time, the un-notified aid measure concerning the additional prolongation of the subordinated debt maturity by 18 months cannot be qualified as compatible, considering that: a) the existing assessment is that a five-year maturity of the subordinated debt was what ensures limitation to the minimum necessary and b) no new arguments have been presented for justification of compatibility.

(53) The Commission invites Latvia and any interested parties to present it with additional elements relevant to whether the seven-year duration of the subordinated loan and its subsequent extension by 18 months constitutes aid which was limited to the minimum necessary.

4.2.2. *The liquidity support measure*

(54) The assessment of the restructuring plan in the Parex Final Decision was based on assumptions presented at that time regarding the expected inflows of liquidity into Reverta which would allow it to start repaying the liquidity support granted in the form of State deposits, up to a certain level⁽¹⁾.

(55) The amounts expected to remain unpaid, as described in the Parex Final Decision, ranged from LVL [...] million (the base case scenario) to LVL [...] million (the worst case scenario). As explained in recital 21, the actual amounts from which Reverta has benefited have constantly exceeded those laid out in the Parex Final Decision.

(56) The Commission notes that Latvia has not brought forward arguments to demonstrate the compatibility of the aid stemming from the additional liquidity support.

(57) In view of this, and considering also the fact that the revised restructuring plan presented by Latvia includes numerous other adjustments compared to the plan approved through the Parex Final Decision, the Commission is not in the position at this time to qualify the additional liquidity support as compatible with the internal market. A more in-depth assessment of the impact the revised levels of liquidity support will have to be carried out, taking into account the revised restructuring plan in its entirety.

4.3. **The breach of the commitment to divest the Wealth Management Business**

(58) Pursuant to Article 16 of Regulation (EC) No 659/1999 the Commission may open a formal investigation procedure if aid is misused, i.e. if the beneficiary used aid in contravention of a decision taken pursuant to Article 7(3) of that Regulation.

(59) In the Parex Final Decision⁽²⁾ Latvia committed that Citadele would divest the Wealth Management Business by certain deadlines.

(60) Latvia confirmed that the Wealth Management Business has not been divested within the agreed deadlines. This constitutes a breach of the terms of the Parex Final Decision and hence a misuse of the aid granted. The Commission invites Latvia and interested parties to comment on that conclusion and to present any elements which would allow the Commission to consider whether aid obtained by Citadele could be considered compatible with the internal market if the Wealth Management Business were not to be divested separately from Citadele.

⁽¹⁾ Recital 55 of the Parex Final Decision.

⁽²⁾ See recital 73 of the Parex Final Decision.

5. CONCLUSION

The Commission concludes, in regard to the unlawful aid described in recital 21, that doubts are raised as to the compatibility with the internal market based on the information available at this time. The Commission therefore has decided to open a formal investigation procedure pursuant to Articles 13(1) and 4(4) of Regulation (EC) No 659/1999.

Moreover, the Commission concludes that the breach of commitment described in recital 23 constitutes misuse of aid. The Commission therefore has decided to open a formal investigation procedure also for misuse of aid pursuant to Article 16 of Regulation (EC) No 659/1999.

In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 108(2) of the Treaty on the Functioning of the European Union, requests Latvia to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the measures (in particular the compatibility of the un-notified aid), within ten working days of the date of receipt of this letter. It requests your authorities to forward a copy of this letter to the potential recipient of the aid immediately.

The Commission would draw your attention to Article 14 of Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipient.

The Commission warns Latvia that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within ten working days of the date of such publication.'

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG